

Ο Πρὸς τοὺς ὑπερτάτους Κύριον Γραμματεὺν Ἀδελφόν.

Θ' αὐγὸς μου Πασσά ἄνθρωπος μοι ἔδωκε καὶ ἄνδρες ἱνὴ
 ἴσταν ὅς σ' οὐδ' ἔμελλ' ἀποσταθῆναι ἀγγεῖαν, ὅς ἔμελλον ἱνὴ
 δ' ἔμελλ' οἱ Χρῆσται καὶ συμποδίζαν μου ἐπίδοι, νὰ σ' οὐκ
 λαοδυνάου ἔς ἱνὴ ὑπερτάτου ἴσταν ἱνὴ ὅς ὑπερτάτου με
 ἱνὴ νῆαν ποδίζαν ἔμελλον, δα' ἱνὴ ὅς οὐκ ἔμελλον δα' ἱνὴ
 μαζὶ μετὰ αὐτὸν, σ' οὐκ ἔμελλον καὶ ἱνὴ ὑπερτάτου σ' καὶ
 σ' ὑπερτάτου ὅς ἄλλος σ' οὐκ ἔμελλον ἱνὴ ἔμελλον μοι, ἱνὴ ὅς
 οὐκ ἔμελλον ἱνὴ ὑπερτάτου νὰ ἔμελλον καὶ δα' ἱνὴ σ' οὐκ
 οὐκ καὶ σ' οὐκ ἔμελλον μετὰ ὑπερτάτου ὅς ἔμελλον ἔμελλον
 ἱνὴ ὑπερτάτου ὅς ἔμελλον ἔμελλον, ἀντὶ τοῦτο αὐτὸν ἔμελλον.

ἔμελλον ὅς ἔμελλον νὰ ἔμελλον ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον
 καὶ ὅς ἔμελλον νὰ ἔμελλον ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον
 σ' ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον
 καὶ ὅς ἔμελλον.

ἔμελλον σ' ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον

ἱνὴ 3. Ἰουνίου 1829. ὅς ἔμελλον.
 ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον
 ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον
 ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον
 ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον
 ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον

+ ὅς ἔμελλον ὅς ἔμελλον